

Propagandae Fidei praepositis, haec quae infra scripta sunt decernenda idcirco existimavimus. Nimirum Motu-proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, Praefecturam Apostolicam Borneae Hollandicae in Vicariatum Apostolicum, pariter Borneae Hollandicae nuncupandum, erigimus. Decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiiri atque obtinere, illisque, ad quos spectant, in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis iudicandum esse ac definendum, irritumque atque inane fieri si secus super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII martii MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

SODALITATI NOSTRAE DOMINAE A BONA MORTE DIEBUS QUIBUSDAM PESTIS,
ET CHRISTIFIDELIBUS OMNIBUS CERTAS QUASDAM PRECES AD SANCTAM
MORTEM ASSEQUENDAM RECITANTIBUS INDULGENTIAE PLENARIAE AC PAR-
TIALES CONCEDUNTUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter sodalicia, quae B. Mariae Virginis cultum simulque spirituales Christifidelium utilitates provehunt, Sodalitas titulo *Nostrae Dominae a bona morte*, a Presbyteris Sanctae Mariae (de Tinchebray) haud ita multo ante condita, honestissimum sane locum obtinet, si perpendas quo ea consilio moveatur et quam late per orbem, cum summa fructuum ubertate, sit ad hunc diem propagata. Qui enim in eam cooptantur, illud sibi ex instituto legibusque societatis proponunt, ut Virginem Perdolentem colant colendamque ab omnibus curent, et sic merita precum et dolorum eiusdem Virginis, ad Crucem Iesu stantis, Deo repraesentent iisque confidant, ut gratiam perseverantiae in christiana fide et moribus vel reditus ad bonam frugem, ac praesertim sanctae in Christi osculo mortis, a qua pendet aeterna beatitas, sibi aliisque impetrent. Quod autem Virgo Per-

dolens bonae mortis Patrona deligitur atque invocatur, id cum mirifice doctrinae catholicae pioque Ecclesiae sensui respondet, tum spe innititur recte feliciterque collocata. Enimvero tradunt communiter Ecclesiae Doctores, B. Mariam Virginem, quae a vita Iesu Christi publica veluti abesse visa est, si Ipsi mortem oppetenti et Cruci suffixo adfuit, non sine divino consilio adfuisse. Scilicet ita cum Filio patiente et monente passa est et paene commortua, sic materna in Filium iura pro hominum salute abdicavit placandaeque Dei iustitiae, quantum ad se pertinebat, Filium immolavit, ut dici merito queat, Ipsam cum Christo humanum genus redemisse. Quod si hac plane de causa, quas e Redemptionis thesauro gratias omne genus percipimus, eae ipsius Perdolentis Virginis veluti e manibus ministrantur, nemo non videt, sanctum hominum decessum ab Ea ipsa exspectandum esse, quandoquidem praecipuo hoc dono Redemptionis opus in unoquoque homine efficienter perpetuumque in modum completur. Liquet item, Virginem Perdolentem, utpote quae, a Iesu Christo universorum hominum Mater constituta, eos tamquam infinitae caritatis testamento sibi relictos acceperit officiumque tuendae spiritualis eorum vitae materna benignitate expleat, facere non posse quin carissimis ex adoptione filiis eo temporis momento studiosius opituletur, quo de eorum salute ac sanctitate agitur in sempiternum aevum confirmanda. Quare Ecclesia ipsa pluribus liturgicis precibus a B. Maria Virgine efflagitat, ut hominibus instante morte conflictantibus misericors adsit; constantissima vero apud christifideles opinio est, diuturno probata experimento, quotquot eadem Virgine utantur Patrona, eos haud esse in aeternum perituros. Neque igitur mirari licet si Sodalitati Nostrae Dominae a bona morte, quam memoravimus, iam quingenta fidelium millia, ex utroque sexu atque ex omni ordine civium, adscripti sunt, cum eadem tam opportuna temporibusque congruens videatur; dolendum enim est, nimis multos hodie ex Ecclesiae filiis, ut eos praetereamus qui fidem abiecerunt vel christiana prorsus neglegunt officia, ita negotiis ac fluxis inanibusque mundi deliciis implicari, ut ex saluberrima mortis cogitatione ne sollicitudinem quidem capiant aut ab ea mentem animumque de industria avertere studeant. Eiusmodi propterea Sodalitatem, quam iure dixeris *bonae mortis apostolatium* persequi, non modo complures S. R. E. Cardinales et catholici orbis Episcopi vehementer probarunt, sed etiam fel. rec. decessor Noster Pius X singulari complexus est benevolentia atque ubere auxilii gratiarum copia; neque eam minoris, quam idem Pontifex habuerit, Nosmetipsi facimus, neque minus largiter providentissimae eiusdem operae suffragari parati animo sumus. Cuius quidem voluntatis Nostrae, paulo post quam Pon-

tificatum, miserentis Dei consilio, suscepimus, Litteris ad dilectum filium Moderatorem generalem Congregationis Sacerdotum a Sancta Maria scriptis, luculentum edidimus testimonium, atque alterum aequè perspicuum mox edituri sumus, bona certaue spe ducti, eosdem a Sancta Maria Presbyteros, quibus *bonae mortis apostolatus* commissus auspicato est, sic munere suo, tamquam peculiari ac proprio, perfuncturos esse ut, Episcopis, curionibus et *zelatoribus*, quos vocant, ad rem adiuvantibus, latius per universum terrarum orbem Sodalitatem provehant et *pretiosam in conspectu Domini mortem* fidelibus quam plurimis ab Augusta Patrona impetrent. Cum igitur dilectus filius Henricus Rondet, eiusdem Congregationis Procurator generalis, supplices Nobis adhibuerit preces, ut indulgentiis a proximo Decessore Nostro Sodalitati Nostrae Dominae a bona morte concessis nonnullas alias adicere de Apostolica benignitate vellemus, piis eiusmodi votis, pro Nostra in Virginem Perdolentem pietate propensoque in opus tam frugiferum studio, obsecundandum censuimus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia ac Bb. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, audito dilecto Filio Nostro Cardinali Poenitentiario Maiore, omnibus ac singulis fidelibus eidem Sodalitati Nostrae Dominae a bona morte tam adscriptis quam in posterum adscribendis, qui, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, diebus festis Nostrae Dominae ab agonizantibus, idest die xi mensis maii, Apparitionis S. Michaelis Archangeli, i. e. die VIII eiusdem mensis, Dedicacionis S. Michaelis Archangeli, i. e. die xxix mensis septembris, a meridie diei praecedentis ad mediam usque noctem eorundem dierum festorum, quamlibet ecclesiam vel quodvis publicum oratorium visitaverint, ibique pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die postremum ex praescriptis opus expleverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam ac remissionem in Domino concedimus. Quodsi iidem sodales confiteri ac caelestibus recreari dapibus nequiverint, iis, loco plenariae, indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, modo, ut supra, quodlibet templum vel publicum oratorium per eos dies visitent atque -ad Summi Pontificis mentem preces fundant, misericorditer in Domino largimur. Praeterea, eadem auctoritate Nostra, omnibus ac singulis fidelibus, quamquam Sodalitati non adscriptis, in unaquaque e septem continuis feriis sextis utrumque diem festum Virginis Perdolentis proxime antecedentibus, si confessi ac sacra Synaxi refecti, septies *Pater, Ave, Gloria* recitaverint, plenariam; quoties novendialem piam exercitationem expleverint, in qua, ad exposcendam sancti decessus

gratiam, recitatur cotidie precula *Recordare, Virgo*, ad exemplar Litteris hisce Nostris subiectum et in tabulario Cancellariae Brevium Apostolicorum asservandum, modo admissa rite expiaverint iet caelesti se pabulo refecerint, item plenariam; hac ipsa postrema condicione, semel in mense, si cotidie Rhythum recitaverint *Ave, Mater dolorosa*, hisce Litteris Nostris pariter adiectum et in tabulario, quod diximus, custodiendum, item, quo die ultimum ex iniunctis opus expleverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam ac remissionem concedimus ac largimur. Ad haec, omnibus ac singulis fidelibus, quamvis e Sodalitate non sint, in unaquaque e sextis feriis, de quibus superius, si septies *Pater, Ave, Gloria* recitaverint, septem annos totidemque quadragenas; pro singulis memoratae novendialis exercitationis diebus, trecentos dies; quoties Rhythum praedictum recitent, item trecentos dies de numero poenaliu, in forma Ecclesiae solita, expungimus. Porro volumus, iisdem omnibus sodalibus et christifidelibus liceat plenariis ac partialibus indulgentiis, quas largiti sumus, vita functorum labes poenasque expiare. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, et illis ad quos spectant aut spectare poterunt in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis definiri ac iudicari debere, atque irritum atque inane fore si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter aut ignoranter contigerit attentari. Praesentibus perpetuo valituris. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxn mensis martii, Septem Dolorum B. M. V. festo, anno MCMXVIII, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

I. *Preces novendiales ad sanctam mortem
a Virgine Perdolente effiagitandam.*

Recordare, Virgo Mater Dei, dum steteris in conspectu Domini, ut loquaris pro nobis bona, et ut avertat indignationem suam a nobis.

1. Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide. | % Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem
Et plagas reolere. |
|--|--|

3. Flammis ne urar succensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.
4. Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad p̄almam victoriae.

5. Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

f. Ora pro nobis, Virgo dolorosissima.
RJ. Quae iuxta Crucem Iesu constitisti.

Oremus.

Interveniat pro nobis, quaesumus, Domine Iesu Christe, nunc et in hora mortis nostrae, apud tuam clementiam, Beata Virgo Maria Mater tua, cuius sacratissimam animam in hora tuae Passionis doloris gladius pertransivit. Per te, Iesu Christe, Salvator mundi, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum,

Rj. Amen.

3 Ave Maria.

Nostra Domina a bona morte, ora pro nobis.

Sancte Ioseph, ora pro nobis.

II. - *Rhythmus in honorem Nostrae Dominae a bona morte.*

1. Ave, Mater dolorosa,
Martyrumque prima rosa,
Audi vocem supplicis:
Fac, ut mortis in agone,
Tua fidens protectione,
Iusti pace gaudeam.	5. Per dolorem, qui te pressit,
Dulcis Natus quum processit,
Fractus ligni pondere:
Fac, ut mortis in agone,
Tua fidens protectione,
Iusti pace gaudeam.
% Per dolorem, o Maria,
Tibi Senis prophetia,
Velut ense, conditum:
Fac, ut mortis, <i>etc.</i>	6. Per dolorem cordi infixum,
Dum spectabas Crucifixum,
Sacra simul victima:
B'ac, ut mortis, <i>etc.</i>
3. Per dolorem, quem tulisti,
In iEgyptum quum fugisti,
Ut salvares Puerum:
Fac, ut mortis, <i>etc.</i>	7. Per dolorem, quando Christi
Corpus ulnis excepisti
E Cruce depositum:
Fac, ut mortis, <i>etc.</i>
4. Per dolorem, quando moerens,
Inter notos Iesum quaerens,
Revocabas perditum:
Fac, ut mortis, <i>etc.</i>	8. Per dolorem, dum condebas,
Pia Mater, et linquehas
In sepulcro Filium:
Fac, ut mortis, <i>etc.</i>
9. Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae. Amen.	

Epíst. apost. "Inter sodalicia", 22 de mayo de 1918

Los doctores de la Iglesia enseñan comúnmente que la **556** Santísima Virgen María, que parecía ausente de la vida pública de Jesucristo, estuvo presente, sin embargo, a su lado cuando fué a la muerte y fué clavado en la cruz, y estuvo allí por divina disposición. En efecto, en comunión con su Hijo doliente y agonizante, soportó el dolor y casi la muerte; abdicó los derechos de madre sobre su Hijo para conseguir la salvación de los hombres; y, para apaciguar la justicia divina, en cuanto dependía de Ella, inmoló a su Hijo, de suerte que se puede afirmar, con razón, que redimió al linaje humano con Cristo. Y si por esta razón, toda suerte de gracias que sacamos del tesoro de la redención nos vienen, por decirlo así, de las manos de la Virgen dolorosa, todos vemos, de consiguiente, que los hombres han de esperar de Ella la gracia de una santa muerte, ya que, por este soberano beneficio, se remata en cada uno eficazmente y para siempre la obra de la redención.

Es evidente asimismo que la Virgen dolorosísima, Madre

Inter sodalicia, quae B. Mariae Virginis cultum simulque spiri- **556** tuales Christifidelium utilitates provehunt, Sodalitas titulo Nostrae Dominae a bona morte, a Presbyteris Sanctae Mariae (de Tinchebrary) haud ita multo ante condita, honestissimum sane locum obtinet, si perpendas quo ea consilio moveatur et quam late per orbem, cum summa fructuum ubertate, sit ad hunc diem propagata. Qui enim in eam cooptantur, illud sibi ex instituto legibusque societatis proponunt, ut Virginem Perdolentem colant colendamque ab omnibus curent, et sic merita precum et dolorum eiusdem Virginis, ad Crucem Iesu stantis, Deo repraesentent iisque confidant, ut gratiam perseverantiae in christiana fide et moribus vel redivit ad bonam frugem, ac praesertim sanctae in Christi osculo mortis, a qua pendet aeterna beatitas, sibi aliisque impetrent. Quod autem Virgo Perdolens bonae mortis Patrona deligitur atque invocatur, id cum mirifice doctrinae catholicae pioque Ecclesiae sensui respondet, tum spe ininitur recte feliciterque collocata. Enimvero tradunt communiter Ecclesiae Doctores, B. Mariam Virginem, quae a vita Iesu Christi publica veluti abesse visa est, si ipsi mortem oppetenti et Cruci suffixo adfuit, non sine divino consilio adfuisse. Scilicet ita cum Filio patiente et moriente passa est et paene commortua, sic materna in Filium iura pro hominum salute abdicavit placandaeque Dei iustitiae, quantum ad se pertinebat, Filium immolavit, ut dici merito queat, Ipsam cum Christo humanum genus redemisse. Quod si hac plane de causa, quas e Redemptionis thesauro gratias omne genus percipimus, eae ipsius Perdolentis Virginis veluti e manibus ministrantur, nemo non videt, sanctum hominum decessum ab ea ipsa expectandum esse, quandoquidem praecipuo hoc dono Redemp-

de todos los hombres, constituida por Jesucristo, por haberlos recibido como dejados a Ella por testamento de infinita caridad, y por cumplir con maternal benignidad el deber de defender su vida espiritual, no puede dejar de auxiliar con mayor celo a sus queridísimos hijos adoptivos en el momento en el que se decide su salvación y santidad para siempre. Por eso la Iglesia misma en muchas oraciones litúrgicas pide a la Bienaventurada María Virgen que asista misericordiosa a los hombres que están en la agonía; y es muy constante entre los fieles la opinión, comprobada con larga experiencia, de que no perecerán eternamente los que tengan a la misma Virgen por Patrona.

Epíst. "Dum tanta", 4 de junio de 1918

557 Ciertamente lo que se cuenta haber sucedido providencialmente en Barcelona a principios del mes de agosto de 1218, es ciertamente digno de recuerdo como lo que más, no sólo porque entonces fueron consagrados los principios de vuestra Orden, sino también porque la benignidad de Nuestra Señora María, siempre preparada para ayudar al pueblo cristiano en los gravísimos peligros, brilló patentemente.

tionis opus in unoquoque homine efficienter perpetuumque in modum completur. Liqueat item, Virginem Perdolentem, utpote quae, a Iesu Christo universorum hominum Mater constituta, eos tamquam infinitae caritatis testamento sibi relictos acceperit officiumque tuendae spiritualis eorum vitae materna benignitate expleat, facere non posse quin carissimis ex adoptione filiis eo temporis momento studiosius opituletur, quo de eorum salute ac sanctitate agitur in sempiternum aevum confirmanda. Quare Ecclesia ipsa pluribus liturgicis precibus a B. Maria Virgine efflagitat, ut hominibus instante morte conflictantibus misericordis adsit; constantissima vero apud christifideles opinio est, diuturno probata experimento, quotquot eadem Virgine utantur Patrona, eos haud esse in aeternum perituros. Neque igitur mirari licet si Sodalitati Nostrae Dominae a bona morte, quam memoravimus, iam quingenta fidelium millia, ex utroque sexu atque ex omni ordine civium, adscripti sunt, cum eadem tam opportuna temporibusque congruens videatur; dolendum enim est, nimis multos hodie ex Ecclesiae filiis, ut eos praetereamus qui fidem abiecerunt vel christiana prorsus neglegunt officia, ita negotiis ac fluxis inanibusque mundi deliciis implicari, ut ex saluberrima mortis cogitatione ne sollicitudinem quidem capiant aut ab ea mentem animumque de industria avertere studeant.

557 Profecto quae anno MCCXVIII sextili mense ineunte divinitus Barcinone acta esse feruntur, ea in primis recordatione sunt digna, non solum quia tunc Ordinis vestri initia consecrata sunt, sed etiam quia D. N. Mariae benignitas, paratae semper in gravissimo quoque discrimine ad opitulandum populo christiano, praeclare eluxit.